

Карриерата му на лидер започва още от ученическата скамейка. Изключително интелигентен, авангарден, далновиден от хански род, по класификация на ромите за произхода по между им.

Той е пленен от лидера на ромското движение Шакир Пашов и става негов пръв съратник. Участва в издаването на тогавашния вестник „Романо еси“ - „Ромски глас“, по-късно вестник „Тербие“ - член на РМС на ромската младеж. По-късно само 22 годишен става директор на театър „Рома“, който отбелязва значителни успехи. Автор е на редица пиеси, играни от театъра, като последната е забранена. Мануш Романов е изселен.

Налага му се да променя името си няколко пъти, поради стеклите се обстоятелства в страната. Мустафа Алиев е рожденото му име. Под натиск на Указа на БКП ромите да се преименуват, той избира българско име; а по-късно в знак на протест се преименува на Мануш Романо- \без окончание\, което означава „ромски човек „. Човекът на ромите започва усилено, усърдно да работи след 1989г, по проблемите с цел да осъществи дългогодишните си мечти. Идеите му не са извънземни те са полезни и за държавата: права за ромите, свобода за развитие на културата и изкуството индивидуално като ромско, изучаване на майчиния език .

Дълбоко заопознат с ромските проблеми той става любимец не само на ромите в страната, но и на много българи, както и популярен в чужбина. Но блажени са вярващите. Скоро на Романо му става ясно, че всичките фоеърверки, които е бленувал, няма да се сбъднат. Някъде в кабинетите на БСП или ДС се взима общо решение той да бъде всячески елиминиран.

Изоляцията му настъпва бързо и ненадейно за самия него. Не му се дава гумата в Парламента. Не се изказват други ромски лидери в негова подкрепа. Напуска го обкръжението около него. ДСР се разцепва на Конфедерация и ОРС. Конфедерацията заема силна позиция към БСП. ОРС разцепва още веднъж вътре поддръжниците на М.Романо.